

Poklade u mom kraju

Mačkare

Sa deca voliju mačkare, to se zna. E, sad bum vam ja povedal kak se je išlo v mačkariju v mem draganičkim kraju.

V mačkare se je navek išlo onu nedelju pred Pepelnicu. Neki su išli i na terak, znamo da je Pepelnica navek na sredu. K`d smo se taj dan naobedvali, brže bolje smo navlekli na se manduru k`kvu smo si već pripravili za taj dan. Neki stare rubače, neki kijklje i fertune od babe i stare rupce. Malo smo se nalafrali po licu da nas niki ne prepozna i kren`li od iže di iže. Imali smo i košaru v ku smo zbirali ki nam je kaj dal. Neki jajca, neki bombone, a kadi ki nas je i s kraflini ponudil. Al` su dišali po celem selu!

K`d bi dešli k nekimu v ižu, najprije bi otpevali i odtancali: „Mi smo male maske, dešle smo iz Jaske, dajte nama darak, dva, da ne tancamo badava, da bu kuća vesela, da bu repa debela.“ Ni se smelo nikiga v selu izostaviti, jer bi mu bilo žal da njegva repa ne bu debela.

Večer, već po n`ći smo išli domov. Pri jednim od nas v grupi bi podelili kaj smo sabrali i saki na svoj kraj k svemu domu.

K`d smo se malo sagreli dema, onak izlandrani celo popoldan, po celem selu, zaspali bi kaj tičice. I di drugoga leta zamišljali kaj bum o i kad bum opet tak.

Eto, to je m`a pripovest o naši mačkariji.

Vidimo se na leti!

Florijan 2. raz., 8 godina

OŠ Draganići

Razredna učiteljica, mentorica: Marina Tržok